BERNARDUS CLARAEVALLENSIS. THEODORUS KERKERING DE MONASTERIO. IOHANNES DE SPIRA. MATTHAEUS DE CRACOVIA. IOHANNES GERSON. HENRICUS DE HASSIA. HUMBERTUS DE ROMANIS. HENRICUS DE COESVELDIA. NICOLAUS DE DINKELSBÜHL

Melk, 1. Drittel 15. Jh. Seite 61r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40614
Copyright: Melk, Benediktinerstift

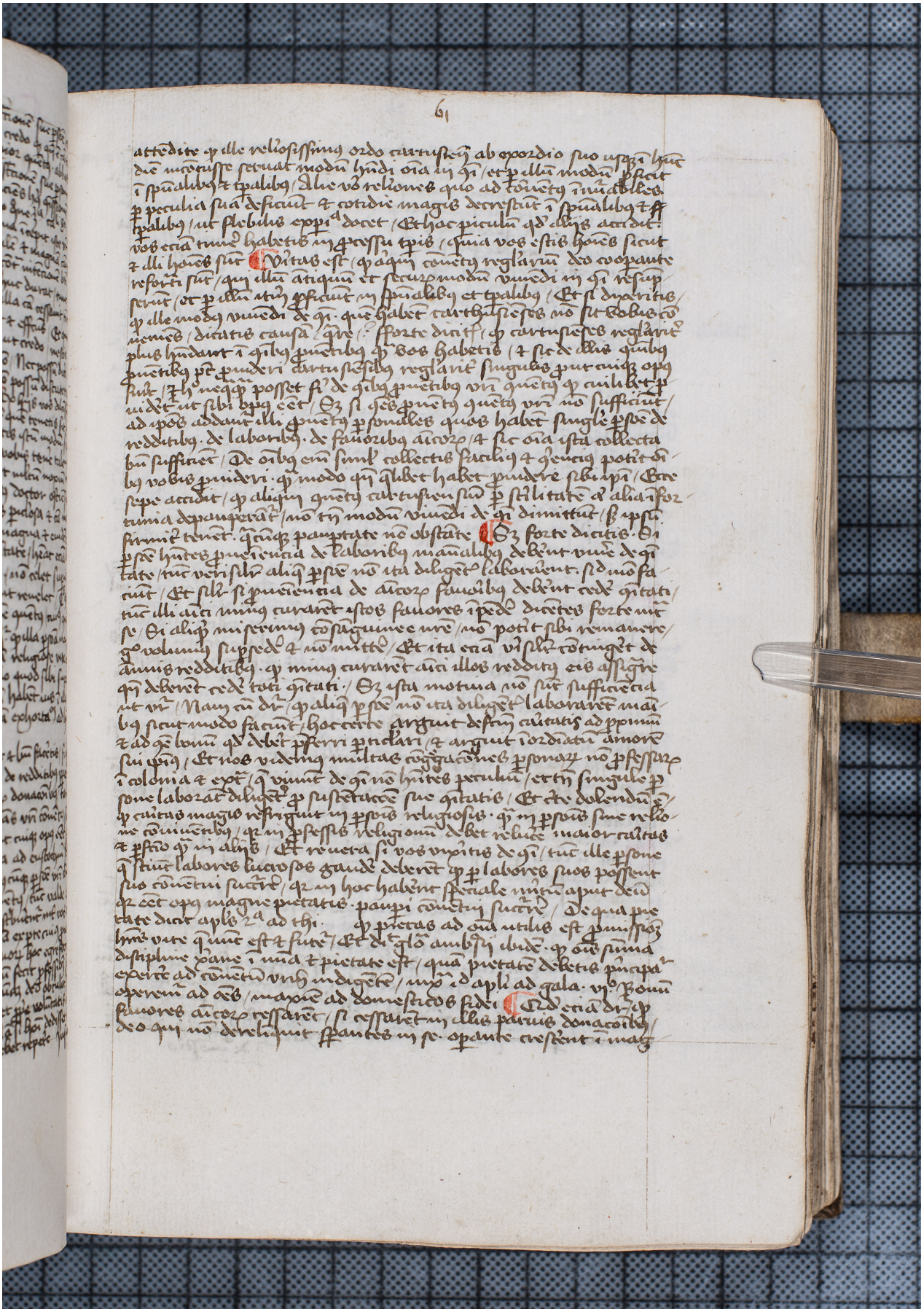

61

attendite quam ille religiosissimus ordo cartusiensis ab exordio suo usque hucdie mirabiliter servavit modum humilitatis ordinis in hiis, et quam modum observat in spiritualibus et temporalibus. Alie vero religiones quo ad temporalia immutabiles propriis suis deficiunt et cotidie magis decrescunt in spiritualibus et temporalibus, ut plerisque coppidem docet. Et hoc periculum quod aliis accidit, vos etiam timere habetis in processu temporis, quia vos estis heres sicut et illi heres sunt. Virtus est, quam quisque temporalium religiosorum de conservanda reperiri sunt, quia illum antiquum et strictum modum vivendi in hiis non servant, et quem illum utinam efficiant in spiritualibus et temporalibus. Et si dicatis, quod ille modus vivendi de hiis, que habet cartusienses non sit tolerabilis nemini, dicitis causam, que forte dicitur, quod cartusienses religiosi plus habeant in civitatibus pecuniis quam vos habetis. Et sed illis quibusdam pecuniis potest provideri cartusiensibus religiosis singulis, prout cuique opus fuerit. Hoc nequaquam posset fieri de civitatibus pecuniis vestris, quarum quisque quod cuique habet, prout sibi usus est. Ex si ses pecunie quisque vestrum non sufficiunt ad opus addant illi pecunie personales quas habent singulis pro sue redditibus, de laboribus, de fructibus arborum. Et sic ora ista collecta bene sufficiunt. De oribus cum simul collectis facilius et generius potest dici vobis provideri, quam modo quisque habet habet providere sibi ipsi. Et sepe accidit, quod aliquis quisque cartusiensis pro utilitate et alia inforatunia depauperatur, non tamen modum vivendi de qui dimittitur, sed ipsum firmiter tenet, quicquid paupertate non obstante. Ex forte dicitis. Quia ipse hiites prudentia de laboribus manualibus debent vivere de civitate, tunc verisimile aliquis ipse non ita diligenter laborarent, sed non facerent. Et sic si prudentia de arborum fructibus debent vivere civitate illi arti minus curarent istos fructus ipsos dicitis forte mutare. Quia aliquis mirpriuus consequunce unde non potest sibi remanere quod volumus supposed et non mittere. Et ita ora vi sit redingere de annuis redditibus, quam minus curarent arti illos redditus eis assignare qui deberent vivere civitati. Ex ista motiua non sunt sufficientia ut vere. Nam cum dicitur, quod aliquis ipse non ita diligenter laborarent magis sicut modo facerent. Hoc certe arguit defectum caritatis ad proximum et ad quem quod debet preferri predari. Et arguit inordinatum amorem sui ipsi. Et nos videmus multas congregationes personarum non professarum in colonia et expertum, quod vivunt de hiis non hiites periculum. Et tamen singulis pro sue laborat diligenter pro sustentatione sue civitatis. Et ita dolendum est, quod caritas magis refrigeret in personis religiosis, quam in personis sine religione conversantibus, quam in professis religionem debet relucere maior caritas et pietas quam in aliis. Et revera si vos inquitis de hiis, tunc ille persone quas fiunt labores lucrosos gaudere deberent, quod pro laboribus suis possent suis conventui servire, quam in hoc habent spiritale merum aptum deinde quod est opus magne pietatis pauperi conventui servire. De qua pietate dicit apostolus 2a ad Thi. Quod pietas ad omnia utilis est, quemadmodum vite quam est et future. Et dicit glossa ambrosii ibidem, quod omnis disciplina bone vite in una et pietate est, qua pietate debetis pauperi operari ad conventum vnum indigente, nunc id apostolus ad Gala. vi. Bonum operemur ad omnes, maxime ad domesticos fidei. Ex ista dicitur, quod fructus arborum restaurent, si restaurent in illis parvis donationibus, deo qui non deliquit plantes in se. Quante crescent in magis